

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Ad Deum optimum Mundi procuratorem pertinere tam parui, quàm
magni mundi vices.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

impenditis? quantum, ò vxores, in virorum vestrorum compositiones? suadete illis, vt tantum in inopes expendant. Non erit hoc pecnias amittere, sed fœnori dare. Difficile est hoc? Deum amanti nihil difficile est. Cur hîc ambigitis, quæ potestis aliud quiduis coningibus vestris suadere? immò etiam malis fraudibus persuadere? Ioannis Eleemosynarij Archiepiscopi Alexandrini exemplum vobis proponite, qui quàm primum Pontifex factus est, accersitis ad se Ecclesiæ dispensatoribus, ijsque quos à secreto consilio habebat, dixit: *Non est iustum, ò fratres, & in ministerio socij, vilius alterius rei curam gerere prius, quàm Christi. Euntes itaq; per totam ciuitatem, singulatim describite meos DOMINOS.* Hæserunt illi, quid vellent, & interrogarunt, quinam essent Patriarchæ DOMINI? Quibus respondit: *Quos vos pauperes & mendicos soletis appellare, eos ego DOMINOS meos, & adiutores nomino. Nam ij soli mihi possunt opem ferre, vt à Christi regno non excidam.* Fecerunt, quod iussi erant, & inuenti sunt septies mille quingenti, quorum singulis quotidie iussit dari sumtum diurnum. Post hæc studium conuertit suum ad hoc, vt iustis ponderibus & mensuris vterentur, qui vendebant in ciuitate. Utamini & vos, ò matresfamilias iustis ponderibus, nec vobis ipsis plus in luxum vestium, in torques, in armillas, in gemmas impendite, quàm in membra Christi alenda. Hoc dicite maritis vestris, quod Eleemosynarius dixit ijs, qui res Ecclesiæ dispensabant. Maritos *dominos* vocatis, & illis ipsæ imperatis. Pauperes pro *dominis* vestris habetote, qui possunt vobis opem ferre, non jam vt domi regnetis, sed ne à Christi regno excidatis.

Leon. Episc.
Neapolis in
cuius vita,
apud Sur. 231
Ianuarij.

C A P V T XIII.

Quantam DEVS pauperum suorum curam gerat?

I hæc omnia, quæ declarauimus, nihil essent, illud tamen vel vnicum meritò pauperes animaret, quòd Deum habeant curatorem. Securissimè degunt illi, qui se sciunt, bono ac fideli œconomio suo fidere posse. Quo pacto rex Pharaon olim dixit ad Ioseph: *Numquid sapientio rem, & consimilem tui*

I.

Gon. 41. 39.

T 2

inuenire

inuenire potero? Tu eris super domum meam, &c. Quis melior, fidelior, sapientior est Deo? Numquid consimilem illius inuenire poterimus? Si ergo ille est pauperum curator & procurator; quid potest illis deesse? Si Deus pro nobis, quis contra nos? dicebat Apostolus. Fames? sitis? inopia rerum omnium? Nequaquam, Nam Deus his omnibus est potentior. Vel eripiet igitur ex illis miseros, vel faciet eos in illis ipsis felices. *Est homo marcidus, egens recuperatione, plus deficiens virtute, & abundans paupertate: & oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltnit caput eius: & mirati sunt in illo multi, & honorauerunt Deum,* qui rotam nouit vertere, atque depressa rursus exaltare. Et vel hinc multi pauperem non despiciunt; nam apud se cogitant, uolubilem esse fortunæ statum. Quid si enim ille breui sit supra me, quem ego nunc video infra pedes meos iacentem? Numine enim iubente, ut Ausonius ait:

Auson. in
Epigram.

*Fortuna numquam sisset in eodem statu,
Semper mouetur, variat, & mutat vices;
Et summa in imum vertit, ac versa erigit.*

Terram vides? orbis est, vt vel hinc memores simus volubilitatis. Cælum ipsum aspice: quotidie vertitur: & ipsa sidera, quæ interdiu sunt summa, noctu occidunt; fiuntque ima; vicissim internoctu conspiciuntur superiora, quæ interdiu infra nos voluta sunt. Quemadmodum ergo ordo vniuersi postulat continuam mutationem; ita & Conditor Vniuersi marcidum & egentem recuperatione erigit, & exaltnit caput eius; vt etiam in paruo Mundo hæc rota inueniatur. Quare, si prophani dicunt. *Sors omnia versat*, multo verius dici potest: *Deus omnia versat*: aut, vt ipse Deus dicit: *Qui se exaltauerit humiliabitur, & qui se humiliauerit, exaltabitur*. Quod, nisi fiat in hac vita, certo eueniet in vita futura, in qua erunt primi nouissimi, & nouissimi primi. Hanc spem natura pauperibus suggerit, & author naturæ.

Virgil. Eclog.

9.

Matth 23. 12.

Matth 19. 30.

II.

Hinc altera causa emergit curæ diuinæ. Prima enim erat, quod ordo vniuersi exigeret hanc vicissitudinem: altera autem est, quod ira mereantur, qui se humiliant, vel sponte atque vltro; vel si non vltro, saltem patienter. Hinc enim & Deus peculiarem illorum curam gerit, qui dum suam voluntatem diuinæ accommodant,